

Hiện Tượng Nói Tiếng Lạ Trong Truyền Thống Cơ Đốc Giáo

Vũ Văn Nguyễn

I. Một Vài Trường Hợp Điển Hình

1. Kinh nghiệm Cá Nhân (Công Giáo)

Bấy giờ tôi ngồi trên ghế, Mary S. Collins kể, mắt nhắm lại, đầu cúi xuống, hai tay ôm lấy mặt. Các bà các cô đứng vây quanh cầu nguyện cho tôi. Mỗi người đặt một tay lên vai, lên lưng tôi, một tay giơ lên đầu tôi. Tôi đang được Thanh Tẩy trong Đức Thánh Linh.

Khi cầu nguyện, một vài vị nói giọng nhỏ nhẹ, dịu dàng bằng thứ tiếng lạ (*Speaking in Tongues*). Âm thanh tuy khó hiểu, nhưng thật du dương ngọt ngào. Lời nguyện cầu tiếp tục khoảng năm phút. Họ xin Đức Thánh Linh tràn ngập trên tôi. Lời cầu vừa dứt, tôi trở lại hàng ghế ngồi, lòng tràn ngập niềm vui thỏa, chứng quả Sự Hiện Diện và Quyền Uy Cao cả của Đức Chúa.

Lúc ấy họ bảo tôi rằng tôi có thể nhận được Ân Sủng Nói Tiếng Lạ. Nhưng tôi đã không muốn thế. Tôi cho rằng niềm vui thỏa mà tôi đang thụ hưởng là quá đủ rồi. Và lại cho đến giây phút ấy, chuyện nói tiếng lạ đối với tôi, vẫn còn là chuyện 'Kỳ Quặc, Khó Chịu'. Tôi chưa từng quen biết một ai được Ân Sủng (*Gifts*) nói Tiếng Lạ (*Speaking in Tongues*) trước khi tham dự khóa Linh Thao "Sinh Ra Trong Đức Thánh Linh" do Họ Đạo tôi tổ chức. Nay mới thấy nhiều chuyện đáng quan tâm.....

Nói tiếng lạ còn gọi là *GLOSSOLALIA*, nghĩa là Lời Nói Kỳ Bí Khó Hiểu; theo thiên ý của tôi, có lẽ nó chỉ tồn tại trong Hội Thánh thời sơ khởi. Nay thì tôi hiểu rằng hiện tượng này không mới mẻ xa lạ gì trong suốt chiều dài lịch sử Cơ Đốc Giáo. Tuy nhiên, tôi vẫn còn dè dặt, nửa tin nửa ngờ... Tôi cầu khẩn thế này: "Lạy Đức Thánh Linh, con vẫn nghĩ rằng Nói Tiếng Lạ là Chuyện Không Cần Thiết. Nhưng nếu điều này bổ ích cho con, thì xin Ngài ban cho con Ân Tứ (*grace*) này. Tôi chờ đợi, Ồ! Chẳng có 'chuyện' xảy ra. Tôi hít một hơi dài... thở ra... bù trót... chẳng đi tới đâu!...

Thất bại lần này khiến tôi càng hăm hở tìm kiếm hơn nữa. Tôi tự kiểm thảo xem rằng làm cách nào các đồng đạo của tôi nhận được ân sủng này.... Tôi hồi tưởng.... Ờ... Hôm ấy... Từng người một... kể nói trước... người nói sau... nối tiếp nhau mà nói, cung điệu lúc bổng lúc trầm, lúc ngân nga nhịp nhàng, hoà điệu thật du dương. Khi ấy, dù không hiểu Tiếng Lạ tôi cũng âm ư theo họ. Rồi tôi bỗng cảm thấy *Ồn Ổn Lành Lạnh Lạnh*... truyền khắp châu thân... Tôi cũng xuất thần... ngất ngư (*ecstatic*) rồi sao !!?!... Tôi nghe vang vọng như có tiếng hát thiên thần. Hoài niệm

này khiến tôi quyết tâm thử nghiệm lại thêm một lần nữa.....Tôi hít một hơi dài,nhắm nghiền mắt lại...miệng lâm râm khấn ;"Lạy Đấng Tối Cao,con yêu mến và cậy trông.Nếu Ngài muốn con thờ phượng Ngài theo cách này,con sẵn sàng tiếp nhận"....Thế là...Sự việc xảy ra,lặng lẽ,lặng lặng ,thanh thoát....Tôi bắt đầu ca tụng Đức Chúa bằng Ngôn Ngữ Lạ,rồi tôi xuất thần(*ecstatic*).Trong khoảnh khắc ấy,tôi cảm nhận rằng tôi tận hiến,phổ thác cho Đức Thánh Linh...Không phải tôi hấp thụ ,mà đầy tràn Chúa Thánh Linh.

Từ đó,tôi tiếp tục lặp lại kinh nghiệm này.Đôi khi tôi cố tình nói đúng ngôn ngữ bình thường,nhưng không thể được.Hình như Đức Thánh Linh nói qua miệng tôi(*Speaking in Tongues-Mary Collins-Catholic Digest,July 1994*).

2. Tiếng Cười Tập Thể(Kinh nghiệm Anh Giáo)

Trời nóng nực,Nhà Thờ ngọt ngào Cộng Đoàn Tín Hữu ước khoảng một ngàn năm trăm người xôn xao bàn tán tiên đoán Sự Việc sắp xảy ra,giống như họ đoán kết quả một cuộc bầu cử.Sau những bài đọc Thánh Kinh,cầu nguyện và ca hát như thường lệ,họ dẹp hết ghế ngồi trong lòng nhà thờ đi,Mục Sư Nicky Gumbel cầu xin Đức Thánh Linh ngự xuống trên Cộng ĐoànRồi một phụ nữ cười lớn tiếng,các vị khác tiếp tục cười theo đầy hoan hỷ,thoải mái.Một bạn trẻ té nằm lăn trên nền nhà,hai tay giật liên hồi.Người này nằm xuống,rồi người khác...Cứ thế,họ lăn đùng ngã ngửa trong khoảng nửa giờ,thân hình nằm xóng xoài,,họ khấn cầu,họ thổn thức lay qua động lại,họ gào thét,cười sặc sụa như không sao kìm hãm lại nổi.Hiện tượng nồng nhiệt này còn gọi là Sự Phục Hồi Tiếng Cười hay là Phước Lành Toronto.Dù có những nét tương tự về cách biểu cảm thường thấy trong các cộng đoàn Pentecost và Charismatic,nhưng điểm đặc thù ở đây là Sự Bội Phát Tiếng Cười.Đây là chuyện mới lạ đối với các tín đồ Anh Giáo kỷ cựu. Sau lần xuất hiện đầu tiên tại Nhà Thờ Holy Trinity năm 1989,hiện tượng này mau chóng lan rộng đến các Cộng Đồng Anh Giáo từ Manchester đến York,Brighton....

3.Cộng Đoàn Tin Lành Nói Tiếng Lạ tại Việt Nam.

Từ năm 1989 Mục sư Phạm phú Ánh thường tổ chức những buổi thờ phượng Nói Tiếng Lạ tại nhà thờ Tin Lành đường Trương Tấn Bửu Saigon.Theo mục sư khi nghiên cứu Thánh Kinh với lòng thành kính tuyệt đối,con người sẽ cảm nhận được ân tứ của Đức Thánh Linh qua việc đối thoại với Đức Chúa bằng Tiếng Lạ.Dưới sự điều dắt của mục sư,cộng đoàn đã nói được Tiếng Lạ,lạ đến nỗi họ không biết mình đang nói gì.Tiếng lạ xâm nhập vào nội tâm các tín đồ nhiệt thành không nhất thiết là tiếng Do Thái Hy Lạp hay Latinh,mà ai muốn uốn lưỡi kiểu nào cũng được,miễn là phát ra thứ âm thanh càng lạ càng tốt...Nhưng rồi,dưới chế độ Cộng sản,chuyện phải đến đã đến,mục sư Ánh đã bị bắt với tội danh"Sáng Tạo ra một đạo giáo mới .Ngày 28-4-1994 bị công an hỏi cung ,mục sư Ánh khẳng quyết:"**Tiếng Lạ là Phép Mầu của Chúa ban**"...Theo mục sư,phần lớn các người tham dự đều thuộc thành phần lao động nghèo khó,có trình độ văn hóa thấp,gia đình và bản thân gặp nhiều khó khăn trắc trở.Họ là những người không tìm được nơi nương tựa trong xã hội

,thiếu niềm an ủi tinh thần.Đối với chính quyền Cộng sản,việc Nói Tiếng Lạ "vừa phạm pháp,vừa phạm đạo" (?!!)

II.Nguồn Gốc và Tiến Trình Hiện Tượng Nói Tiếng Lạ

1,Nguồn Gốc: Hiện tượng Nói Tiếng Lạ (*Speaking in Tongues*) trong Cơ Đốc Giáo phát xuất ngay từ lúc hình thành.Thực vậy, khi Đức Chúa Giêsu vừa lên trời,các môn đệ của Ngài khai nhóm, Chuyện lạ đã xảy ra:" NgàyPentecost đến,mọi người thay thay đều tề tựu một nơi,thì bỗng xảy đến,tự Trời một tiếng rào khai nhóm,chuyện lạ đã xảy ra ,rào như thể tiếng cuồng phong thổi đến,vang dậy đầy cả nhà nơi Họ đang ngồi họp,và những lưỡi như thể lưỡi lửa hiện ra cho Họ và phân tán ra đậu trên mỗi người trong Họ và hết thay đều được đầy Thánh Thần.Và Họ bắt' đầu nói Tiếng Lạ tùy theo như Thần Khí ban cho Họ.Tiếng đó vừa vang ra thì dân chúng kéo nhau đến,sững sốt...Và mỗi người nghe được Họ nói Thở âm của mình.Nay những người đó lại không phải là dân Galilé cả hay sao?Thế mà chúng ta lại nghe được tiếng mẹ đẻ của chúng ta!!Họ phân vân"Thế nghĩa là gì?"Nhưng có kẻ khác lại chế nhạo mà nói "Các lão này đã khá hơi men rồi"....Đứng lên cùng mười một vị,Phêrô nói với Họ " Không, những người này không say sưa đâu như các vị tưởng vì bây giờ mới chỉ là giờ thứ ba .Nhưng đó là điều mà Tiên Tri Joel đã nói;" Ta sẽ đổ Thần Khí trên mọi xác phàm,và con trai con gái các người sẽ tuyên Sấm,thanh niên sẽ thấy thị kiến,kẻ già sẽ chiêm điều mộng mị,và cả trên các tôi tớ trai gái của Ta,Ta sẽ đổ Thần khí và Họ sẽ nói Tiên Tri"(*Tân Ước-Nguyễn Thế Thuấn, trang465,466*)

2,Tiến Trình: Ngay từ buổi đầu khai sinh Cơ Đốc Giáo hiện tượng Nói Tiếng Lạ đã xảy ra rồi,nhưng không nhất thiết trở thành sinh hoạt thờ phượng bình thường trong các giáo đoàn.Các vị có trách nhiệm hướng dẫn cộng đoàn không ngăn cấm nhưng cũng không khuyến khích lối thờ phượng này.Nó vẫn tiếp tục tồn tại trong suốt chiều dài lịch sử Thiên Chúa Giáo,khi khi mạnh khi yếu,khi trải rộng ra nhiều Cộng Đoàn,lúc thu hẹp lại trong giới hạn một vài Viện Tu (monasteries),có lúc mờ nhạt chỉ còn là một đặc sủng(gift)dành cho một số ít oí họa hiếm vị được Đức Thánh Linh ưu tuyển như linh mục Pio(PadrePio) vừa được tôn phong Chân phước(*beatified*),hay Thánh Martino de Porres mà nhiều người Việt biết đến,đã tìm đến cầu xin trước khi thi hành một dự định quan trọng như...vượt biên(!?).... Trong hệ phái Công Giáo La Mã hiện tượng này tái phát mạnh có lẽ vào khoảng thập niên 60.Theo học giả Ron Rayan chủ bút tập san Chariscenter Hoa-kỳ ;"Vào khoảng tháng Giêng 1967,một nhóm giáo sư và sinh viên Đại Học Duquesne,Pittsburg dùng những ngày nghỉ cuối tuần tìm cách kết hợp mật thiết hơn với Thiên Chúa .Không hẳn lúc đó họ có ý chọn theo một chiều hướng tu dưỡng nào rõ rệt.Tình cờ một số trong nhóm họ khám phá và cảm nghiệm được điều mà nay ta gọi là Thanh Tẩy trong Đức Thánh Linh,bao gồm hiện tượng Xuất Thần(*ecstasie*)và Nói Tiếng Lạ(*Speaking In Tongues*).Từ đó đến nay hiện tượng này lan rộng khắp thế giới Công giáo.Người ta ước lượng có khoảng 75 triệu tín đồ Công Giáo tham dự nghi

thức phụng vụ này. Tại Việt Nam, phong trào mạnh mẽ vào khoảng đầu thập niên 70, tại Nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế Saigon, những buổi thờ phượng theo hướng này thường do Linh Mục Đ.K.T. chủ trì. Sau 1975 ít lâu, phong trào bị Cộng Sản ngăn cấm, Linh mục Đ.K.T. bị "Tự Giác Tỉnh Nguyện" đi lao động cải tạo tại Nông Trường Củ Chi.

Trong Hệ Phái Tin Lành, hiện tượng Nói Tiếng Lạ và Xuất Thần bùng lên, tái hiện trong Truyền Thống Pentecost vào thập niên 50. Vinson Symon giáo sư Lịch Sử Tôn Giáo thuộc Đại Học Regia cho rằng: " **Đây là một hình thức Giải Phóng Cảm Xúc (Emotional Release) đối với nhiều người. Nó biểu hiện một khát vọng thiêng liêng, một cảm xúc mà ta không thể gặp trong các sinh hoạt phụng vụ bình thường**"

Tại Canada và Bắc Mỹ, phong trào này bộc phát mạnh mẽ tiếp theo buổi Thờ Phượng do mục sư Howard Brown, thuộc hệ phái Pentecost chủ lễ tại nhà thờ Louisville, bang Kentucky, rồi nhanh chóng lan sang Canada tại nhà thờ Charismatic Church gần Phi Trường Toronto. Phong trào này trải rộng từ Canada tới Anh Quốc.

Trở lại Việt Nam, vào những năm đầu thập niên 70, người viết được giáo sư khải kính V.Đ.C. (*Tin Lành*) trao cho cuốn "*Thượng Đế Hay Làm Phép Lạ*". Sách dày trên 300 trang đầy ắp những mẫu chuyện và hình ảnh về Đức Thánh Linh tác động trên những đám đông rộng lớn đến nhiều chục ngàn người. Hiện tượng Nói Tiếng Lạ, Xuất Thần, Lành Bệnh tràn ngập trên những trang sách....

III. Vài Cảm Nghiệm Tản Mạn

Con người đi vào Khoa Học và Kỹ Thuật bằng lý luận và thực nghiệm khách quan, đi vào chiều sâu Văn Học Nghệ Thuật bằng cảm, bằng tình, đi vào cõi Thiêng Liêng của Tôn Giáo bằng cảm nghiệm. **Mỗi Tôn Giáo lại có đường hướng cảm nghiệm khác nhau để đạt tới những giá trị Thiêng Liêng.** Không đồng cảm đồng nghiệm, đồng điệu... trong một sinh hoạt Tôn giáo nhất định, ta không đạt được cái "thực thể" mà người trong cuộc cảm nghiệm được. Lấy Lý mà phê phán đúng sai hay dở tốt xấu, lấy Tình mà thương hận yêu ghét... có lẽ ta chỉ mới "đứng vòng ngoài", chưa thực sự cảm thông được với người trong cuộc dấn thân cho một niềm tin, một hình thái thờ phượng. Nhà lý luận Marxist (*Vô Thần*) Nguyễn Kiến Giang trong bài viết "Đời Sống Tâm Linh và Ý Thức Tôn Giáo" thú nhận rằng "Tôi đã không phải là tín đồ của một Tôn Giáo nào. Nhưng tôi Tin Vào Cái Thiêng Liêng, tôi tin vào Con Người Có Đời Sống Tâm Linh, Có Ý Thức Tôn Giáo, hiểu theo nghĩa hướng tới cái **Tuyệt Đối, cái Vô Hạn, cái Toàn Năng và Siêu Việt**".... Những Phẩm Tính mà Ông Tin vào chính là **Bản Chất của Đấng Tối Cao, của Phật Tính, của Brahma, của Thiên Chúa, trong những Tôn Giáo** nhất định cụ thể. **Ấy là Phật Giáo, là Tin Lành, là Công Giáo, là Cao Đài, là Hòa Hảo...** mà người cộng sản về chiều như ông chối bỏ và tìm cách trấn áp. Niềm tin không hành động là niềm tin chết. Người Cộng Sản giết chết Niềm tin bằng cách ngăn cấm sinh hoạt Tôn giáo. Canada là một xã hội Mosaic-Đa Văn Hóa, hiểu biết thêm một sắc thái Văn hóa hay Tôn giáo của

người bạn láng giềng có lẽ cũng giúp ta xích lại gần nhau, cảm thông với nhau hơn, và tất nhiên hội nhập vào xã hội mới nhanh chóng và tốt đẹp hơn.
Vũ Văn Nguyễn (Toronto 1999)